

Hírlevél

Szentírás Szövetség

2015. ősz

Szeretettel köszöntjük a kedves Olvasót!

Mi jut eszünkbe, amikor ezt a szót halljuk, *holtpont*? Talán sok minden, a saját életünkből is: erőfeszítések, amelyek végül nem hoztak gyümölcsöt, elakadt beszélgetések, próbálkozások, kezdeményezések, amik valahogy elhaltak. Ami engem illet, elsőre biztosan egy futással kapcsolatos élményem jut eszembe, még középiskolás koromból. Soha

nem voltam túl jó barátságban ezzel a sportággal, és akkor még enyhén fogalmaztam. Mégis, egy szép tavaszi napon, egy felmérés keretében nem menekülhettem meg egy 5 km-es távtól, amit le kellett az osztályunknak futni. A testnevelés tanárunk próbált felkészíteni arra, hogy jön majd egy szakasz, amikor olthatatlan vágyat érzünk, hogy ott és azonnal abbahagyjuk – kinek előbb, kinek később, edzettségi állapottól függően, de eljön ez a pont. Ezen a holtponton át kell lendülni. Aki ekkor nem adja fel, annak jó esélye van, hogy teljesíti időben a távot, sőt higgyük el, a végén még akár élvezni is fogja. Nálam bejött a papírforma – valóban eljött az a pont, amikor úgy éreztem, hogy itt halok meg, ha még egy métert meg kell tennem (tényleg – milyen kifejező is a magyar nyelv, amikor *holtpont*ról beszél!). És elég szégyen, de

feladtam. Pedig, mint kiderült, nem is olyan sok lett volna már hátra. Ha lett volna bennem elég kitartás, akkor nem így végződött volna a történet.

Sokszor eszembe jut azóta is ez az eset, az élet más vonatkozásaival kapcsolatban. A Zsidókhöz írt levél írója, és rajta keresztül Isten maga arra buzdít minket, hogy „*állhatatossággal* fussuk meg az előttünk lévő pályát” (Zsid 12,1). Hány lelkesen elkezdett imádságunk maradt abba látható, gyors eredmény híján (Lk 18,1-18)? Hányszor adtunk fel Istentől megértett célokat, mert akadályok jöttek közbe, és elbátortalanítottak minket? Hányszor mondtunk le emberekről, akikről pedig tudjuk, hogy Isten ránk bízta őket, bizonyágtételünk eddigi eredménytelenségét látva náluk?

Tartalom

Bevezető

Tábori összefoglaló

Nyári táborok

Kereszt-kérdések

A tanítványság
kérdései

Új Honlap

Utótalálkozó

Bemutakozás

Imatémák

Igen, holtponatok vannak a futásban is, de a keresztyén életben is. De a „holtponat” nem kell, hogy szinonimája legyen a „feladom”-nak. Gondoljunk Jézus harcára a Gecsemáné-kertben. Nagyon közel volt vívódásában a „feladom”-hoz. Mégis, az Atyától kapott küldetésében megerősítette magát, és továbbment az úton, vállalva a keresztet értünk. Ezért bíztat a Zsidókhöz írt levél a kitartásra pontosan az Ő példájával: *„Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére... Gondoljatok rá, aki a bűnösöktől ilyen szidalmazást szenvedett el, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete.”* (12,2-3)

Én nem tudom, hogy te, kedves olvasó, aki most átfutod ezeket a sorokat, miben és hol jutottál holtpontra életedben. Isten az, aki tudja. És azt kéri, várja, hogy emeld fel a tekinteted, nézz Jézusra, és ne add fel. Menj tovább azon az úton, amire Ő indított.

Áldást kívánva, szeretettel,
Komlósi Erzsébet
Alapítvány vezető

A táborok után

Sokszor sajnálattal töltött el minket, miután egy nyári anyagot kidolgoztunk, és végigcsináltunk: milyen kár, hogy csak ebben az évben tudtuk használni! Ez okból mocorgott már bennünk egy ideje az a gondolat is, hogy mi lenne, ha vennénk egy régi, jól sikerült programot, és ha már elég idő eltelt ahhoz (8 év), hogy egy gyereknek se legyen „ismétlés”, megcsinálnánk újra? Idén jött el erre először az idő, amikor programunknak a legutoljára 2007-ben futott *Kincskeresőket* választottuk.

Persze ez nem jelentette a régi program szolgai másolását (nem a lustaság volt a fő motivációnk). Átdolgoztuk a kézműves anyagot, új kiscsoportos anyagot és drámajátékot is írtunk. Viszont az ének maradt a közkedvelt kalózos *„Landlubbers”* (a dráma főszereplője egy megtérő kalóz).

Kevesebb táborunk volt, mint tavaly (12 16 helyett), de Isten kegyelméből mégis hasonló létszámú gyermek vett részt: 410 fő. Dicsőség ezért Neki!

Daxner Tamás
táborszervező munkatárs

Füzesi Judit - Nagytarcsai Evangélikus Gyülekezet

Nagyon boldog vagyok, hogy idén is részt vehettem az angol táborban, mint magyar önkéntes. Annyira érdekes, de egyben csodálatos dolog is, hogy amikor kicsi voltam, én is táborozó voltam ott, ahol most szolgálhatok, a saját gyülekezetemben. Más helyen is szolgáltam már, de itthon teljesen más, nagyon nagy megerősítést tud adni, hogy úgymond hazai pályán vagy, ismert emberekkel, ismert környezetben. Kiskoromban mindig nagyon vártam az angol táborokat, leginkább azért, mert mindig új emberekkel ismerkedtem meg, minden évben új táborvezető jött, aki összetartotta a csapatot, illetve mindig izgatottan vártam, kik lesznek a külföldi vendégek és honnan érkeznek majd.

Idén a lelkészeink úgy gondolták, meg lehetne próbálni, hogy nem kérünk táborvezetőt, hanem mi magunk oldjuk meg ezt a helyzetet. Az angol nyelvvel úgyszólván baj, és a felkészítő nap is nagy segítséget ad mindig. Meg is kaptuk ezt a lehetőséget, és elkezdtük a felkészülést. Elég nagy szabadságot kaptunk, mintha mindannyian vezetők lehettünk volna egy picit. Előző nap mindig mindent leegyeztettünk egymással, illetve a lelkészekkel. Felváltva csináltunk mindent, hogy mindenki kipróbálhassa magát, és ez nagyon jól működött. Persze erősen közrejátszott, hogy összeszokott csapat vagyunk.

Most nyáron ugyanaz a 3 skót lány jött, akikkel már tavaly megismerkedtünk, és együtt szolgáltunk. Nagyon örültünk nekik! Mindig úgy érzem, ha valahol külföldiekkel vagyok, hogy sosem láthatom őket viszont, és minden percét ki kell élvezni a közös időnek. De Isten úgy akarta, hogy idén is ők jöjjenek! Olyan volt, mintha több éve ismernénk már egymást!

Mindenben segítőkészek voltak, nagyon kedvesek, aranyosak, rengeteget játszottak a gyerekekkel, sokat beszélgettek velük, és nagyon türelmesen próbáltak nekik mindent elmagyarázni, ha épp a kicsik nem értettek valamit. Ők adták elő a bibliai történetet is, ami mindig nagyon izgira sikeredett. A kellékeikkel és lelkesedésükkel nagyon át tudták a történet mondanivalóját.

A kiscsoportos beszélgetések nagyon érdekesek voltak. Szerettem őket, mert olyankor sokkal jobban megnyílnak a gyerekek, és sok dolog kiderül. Én kisebbekkel voltam, ezért nagyon jól jött a tábori füzet. Egy-egy színezés alatt elmesélték a történeteket, válaszoltak a kérdéseimre, és meg is tanulták az aranymondást, mert ezt a kiscsoportos foglalkozás keretein belül tanítottuk meg nekik. Az angol aranymondást pedig a skót lányokkal tanulták, ami nem ment olyan könnyen, így aki akarta, az inkább otthon tanulta meg, és másnap jutalomban részesült. A kalózos téma sokuk érdeklődését felkeltette, és a témadal refrénje nagy kedvencé vált. Az angol órákon *Gillian* nagyon kreatív volt, mindig meglepett a klassz, új motivációs feladataival.

Idén valahogy mélyebben el tudtam beszélgetni a gyerekekkel komoly témákról is, és olyan boldog voltam, hogy Isten így használt engem! A gyerekek nagyon élvezték a hetet, de szerintem mindannyiunk nevében elmondhatom, hogy mi is. Újra együtt voltunk, együtt szolgáltunk, és együtt erősödünk azon a héten is. Hálás vagyok mindezért!

Kirk Lederhaas – első táborvezetésem (Siklós-Máriagyüdi Református Gyülekezet)

Az életed első táborvezetése nem csak annyit jelent, hogy kicsit bevized a lábad! Mélyvízbe dobnak, de nem egyedül, és ez a legfontosabb! Az Úr jelenlétével mehettünk, aki különböző életkorú és más kultúrákból érkező embereket összekovácsol az Ő Lelkével, aki szolgáló szívet ad nekünk, és aki vágyik elérni a gyerekeket Krisztus üzenetével. Arról tehetek bizonyosságot, hogy Ő volt az összekötő erő a kapcsolatainkban és az energiaforrásunk ahhoz, hogy folyamatosan oda tudjuk szánni Neki magunkat a hét során.

Nagy öröm volt látni, ahogy az Úr Lelke meglágyította a gyerekek szívét, és felbátorította őket, hogy megnyissák a szívüket a bibliai tanítás előtt. A legutolsó napon, amikor a szülők előtt mutattuk be, mit csináltunk a hét során, nagy örömmel hallgattuk azt a 14 éves lányt, aki a felnőttek és a gyerekek előtt tett bizonyosságot arról, milyen sokat jelentettek neki ezek a táborok (nem ez volt az első tábora), hogyan kezdődött a kapcsolata az Úrral ezeken keresztül, és hogyan jutott el a felismerésre, Ő a Megváltója.

A távozásunknál a gyerekek búcsút intettek (sok ölelés és némi könny kíséretében) a 60 év körüli skót házaspárnak, a fiatal angol egyetemistának, két magyar fiatalnak és egy 50-es éveiben járó amerikaiak. Isten, az Ő kegyelméből úgy döntött, hogy gazdagon megáldja a hetünket! Dicsőség Neki ezért!

Sarah Maltby - Bényei Evangélikus Gyülekezet

Úgy döntöttem, ezen a nyáron engedek a kaland csábításának. Sok évi angliai szolgálat után készen álltam arra, hogy megnézzem, mit csinál Isten másfelé, így amikor egy barátom megemlítette, hogy Magyarországon fog nyári gyermektábort vezetni, gondolkodóba estem. Fogalmam sem volt, mire számítsak, mégis a legjobb hetem lett ez az egész évben.

A gyerekek reggel nyolctól délután négyig voltak velünk, mialatt játszottunk, tanultunk és sok időt töltöttünk együtt. Nagy örömmel próbálkoztak azzal, hogy némi magyart tanítsanak meg nekem, míg én sok új módot tanultam arra, hogyan kommunikáljak velük, az angol nyelv használata nélkül. Az angol órák nagyon viccesek és érdekesek voltak.

A sok vidám program mellett Pál életéről meséltünk a gyerekeknek, megosztottuk velük az evangéliumot, és egyben bátorítottuk őket, hogy járjanak Isten útján. E cél érdekében változatos eszközöket használtunk.

Nagyon sok áldásban volt részem. Bátoríthattam a helyi gyülekezetet és a helyi iskola tanárait, rengeteg finomságot ehettem, láthattam Istent, ahogy imádságokat válaszol meg, új barátságokat köthettem, még többet fedezhettem fel Isten teremtett világából és sok időt tölthettem el Isten népe között.

Hilary Sutton – Fehérgyarmati Református Gyülekezet

Július elején jöttünk Magyarországra, hogy segítsünk a nyári táborokban. Gyülekezetünk, a *St. Andrew's Paddock Wood*-ban (Kent, Anglia) már sok éve kapcsolatban áll a magyar *Szentírás Szövetséggel*. Jómagam rutinos táboroztató vagyok, hisz rengeteg nyári gyülekezeti bibliatábort szerveztem/vezettem már. Lányunk, *Anna* a közösségben nőtt fel, és egy ideje már ő is velünk szolgál.

Nagy örömünkre szolgált, hogy lehetőségünk nyílt megismerni ezeket a gyerekeket, és olyan csapat tagjaiként szolgálni, ami már az első pillanattól kezdve egységben volt. Két dolgot emelnék ki, ami számomra nagyon emlékezetes marad: Amikor egy ének tanítása közben az „Isten” szóhoz érve felmutattam az égre, egy hétéves nagy komolysággal megkérdezte, De Isten a szívünkben lakik, nem? – ámen! A másik, amikor egy idősebb lány egy személyes beszélgetésben elismerte, hogy időbe került elhinnie, hogy Istenre mindig számíthat, de most már bizonyos ebben. Ezek a táborok nagyon sok örömet adnak résztvevőknek és segítőknek egyaránt, és fontos tudni, hogy nagyon fontos és értékes lehetőségei az evangélium hirdetésének.

KERESZT KÉRDÉSEK

Bizonyságtétel: Landl Inez

Budapest-Fasori Református Gyülekezet

Liberális családban nőttem föl. Istenről soha nem volt szó. Ha volt is, akkor nem a megfelelő „mondatszerkezetben”. Nagyon magaménak éreztem ezt a nézetet: Isten nem létezik. Semmilyen lelki töltetű dolog nem tetszett. Azok a dolgok viszont, amik Isten nem létezését „bizonyították”, nagyon tetszettek. Ez nagyon sokáig így ment. Nem volt kapcsolat az egyházzal, Istennel.

25 éves voltam, amikor édesapám egy autóbalesetben meghalt. Apa „kicsi lánya” voltam, így ez nagyon nehéz volt, szinte elviselhetetlen. A világ összeomlott körülöttem, és azt gondoltam, hogy nincs tovább. Akkor a barátnőm megkérdezte, nem mennék-e el vele *Kereszt-kérdésekre*? Már nagyon sokszor feltette korábban is a kérdést: nem jönnél-e el templomba? Nem-nem. De akkor azt mondtam: na jó, menjünk! Meg is lepődtem, hogy a templomhoz megyünk, vasárnap este. Végül megérkeztünk, nagyon kedves volt mindenki, és akkor nekem ez nagyon furcsa volt. Őszintén kedvesek voltak, és mindenki nagyon örült, hogy jöttem. Arra gondoltam: „Figyi, nem tudod, hogy én nem hiszek Istenben? Miért örülsz nekem?”

Azt hiszem a negyedik alkalom volt, amikor Jézus halála volt a téma. Egy fiatal lelkész tartotta az előadást, és arról beszélt, hogy mit tett értünk Jézus, hogy meghalt értünk váltságdíjként, a mi bűneinkért. Annyira meghatotta ez, hogy elsírta magát. Én nagyon nem tudtam akkor ezt hova tenni. Már több ízben beszélgettem a lelkésszel, és nagyon értelmes, fiatal férfi volt, nem értettem, akkor most miért sír? Teljesen úgy beszélt, mint aki azt éli át, hogy ő egy borzasztó dolgot tényleg elkövetett, és azért egy teljesen ártatlan hús-vér embert megöltek. Nem értettem, hogy ezt ő így hogyan érzi? De ekkor volt az, hogy bennem is átbillent valami. Az utolsó alkalom utolsó pillanata egy záróimádság, amit a lelkész mond el, és ez az imádság arról szól, hogy bocsánatot kérünk Istentől, hogy eddig elfordultunk Tőle, és kérjük ez után, hogy az életünk az Ővé legyen. Hát, ott már sírtam...

Ez még csak a kezdet volt, de ekkor már megértettem, hogy Isten igenis létezik, és ki Ő. Elkezdtem járni templomba, először csak vasárnaponként. Annyira aranyos volt mindenki! Egyre többször mentem, hétközi alkalmakra is próbáltam járni, és nagyon-nagyon lassan, de az életem gyökeresen átalakult. Új barátokat kaptam, új munkahelyet, gyülekezetet és a férjemet is a gyülekezetben ismertem meg. Azóta, hogy ezzel a példával éljek, hűen a kis tudományos óemberemhez, az én saját kis „naprendszerem” Isten körül forog. Jó tudni azt, hogy minden Tőle van, és minden akkor jó, ha Hozzá vezet!

KERESZT KÉRDÉSEK

A Miskolc-Tetemvári Református Gyülekezetben

Másodszor, már nagyobb létszámmal

Gyülekezetünkben másodszor indítottuk a *Kereszt-kérdések* sorozatot. Hála Istennek, növekvő érdeklődéssel! Számunkra a létszámnál mégis fontosabb az alkalom nyílt légköre, az Úr munkálkodásának a megtapasztalása.

Tavaly 11 érdeklődővel, 3 kiscsoportban foglalkoztunk Márk evangéliuma alapján hitünk kérdéseivel.

Az idei első találkozón 17 mélyebb ismeretekre, hitre vágyó embert (közülük hárman tavaly is résztvevők voltak) próbáltunk Krisztus követésében tanácsolni, bátorítani.

A sorozat nemcsak az érdeklődőknek izgalmas, hanem a házigazdáknak is, hisz a nyitott légkörű beszélgetésekben bármilyen kérdést fel lehet tenni, s előfordul, hogy nem minden kérdésre tudunk választ adni. Jó ilyenkor is az Úr Jézus Krisztus segítségét kérni imádságban. Bízunk benne, hogy az Ő Szentlelkének segítségével mindannyian növekedhetünk hitben és ismeretben.

Nagy örömet jelentett, hogy a vezető lekipásztorral együtt a kiscsoport vezetői is mindig lelkesen vettek részt az imádságban és a beszélgetésekben. Az egyik alkalmon egy hölgy megdöbbenve mondta el, hogy ő eddig olyan automatikusnak gondolta azt, hogy a halála után a mennybe jut, de most rájött, hogy ez egyáltalán nem magától értetődő folyamat.

A sorozat értékelésekor többen elmondták, hogy mindig feltöltődve tudtak hazamenni innen. Véleményem szerint, a mai kor embere felé az örömhír továbbításának egyik leghatékonyabb módja a *Kereszt-kérdések*. Soli Deo Gloria!

A Miskolc-Tetemvári Református Gyülekezet egyik „házigazdája”: dr. Bartha Árpád

ELKÉSZÜLT!!

A Kereszt-kérdések folytatása: A tanítványság kérdései

Hosszú munka után végre elkészült *A tanítványság kérdései*, a *Kereszt-kérdések* folytatása. *A tanítványság kérdései* célja, hogy egy lépéssel tovább segítse a résztvevőket, hogy még mélyebben megérthessék, mit is jelent Jézust követni, vagyis a tanítványnak lenni.

A tanítványság kérdései Pál Filippibeliekhez írt levelének részletes tanulmányozására épül, és olyan fontos kérdéseket vizsgál meg, mint: Honnan tudhatom biztosan, hogy valóban keresztyén vagyok? Mi az életem célja? Hogyan éljek Krisztusért? Hogyan ismerhetem meg jobban Krisztust? Stb.

A *vezetői kézikönyv* a sorozat vezetőjének ad praktikus tanácsokat a szervezéshez és tartalmazza a válaszokat is a résztvevői *munkafüzetben* lévő kérdésekre.

Bővebb információ és megrendelés: www.kereszt-kerdesek.hu

Kereszt-kérdések honlap

Ideje volt már, hogy a *Kereszt-kérdések* önálló felületet kapjon! Az oldal két részből áll: A szervezőknek szóló nyitóoldal, mely fontos információkat tartalmaz a sorozatokról, lehetőséget ad az induló sorozatok regisztrálására (illetve a futó sorozatok szervezői tapasztalatainak megosztására), és

különbéféle segédanyagokkal segíti a szervezők munkáját.

A belső „aloldal” az érdeklődők számára készült, és olyan fontos kérdéseket tesz fel, mint: Miért élünk? Kicsoda Jézus? Miről szól a keresztyénség? Az oldal bizonyágtételeket, élettörténeteket is tartalmaz, illetve vállalkozik több „nehéz kérdés” megválaszolására, amit a keresztyénséggel kapcsolatban fel szoktak tenni.

A vágyunk és imádságunk, hogy a honlap nagy áldássá legyen mind a keresők, mind a szervezők számára, és szerepet kapjon Isten Országának építésében Magyarországon.

Utótalálkozó Érsekcsanádon

November 7.-én került sor Érsekcsanádon az angol tábor utótalálkozójára, melyre a helyi református gyülekezet kért fel minket. A programra, melyet a 3 magyar és 2 amerikai szolgáló állított össze, 31 gyermek jött el.

A nap felépítése hasonlított egy tipikus tábori napra: játék és éneklés után bibliai tanítás, majd aranymondás tanítás következett. Voltak angol órák, ahogy egy ilyen napon illik, és persze

a csapatjátékok sem maradtak el. A nap két legemlékezetesebb pontja a drámajáték és az egyik amerikai segítő, *Samantha Hemphill* bizonyágtétele volt. Most a helyi szervezők beszámolója következik:

„Szeretném újra megköszönni a tegnapi szolgálatot. Csak néhány visszajelzést szeretnék megosztani veletek, amit ma adtak a szülők!

Az egyik anyuka azt mondta, hogy a gyerekei egész este csak mesélték az élményeiket, és hangsúlyozta, hogy igen sokat meséltek..., hát, volt is mit. Sok élménnyel tértek haza.

Egy nagymama pedig arról áradozott, hogy unokája egész este *Sam* bizonyágtételét mondta neki, mesélt neki *Sam* anyukájáról is...stb. Szóval e nagymama is nagyon hálás volt ezért a napért.

Ma Eutikhuszról tanítottunk nekik, mondtam a gyerekeknek, hogy Istennek minden lehetséges, és visszautaltam a tegnapi napra, azaz a színdarabra, amikor is az egyik megtért kalóz lopott..., de a KIRÁLY által megváltozott... Vele minden lehetséges - kapcsoltak, és tetszett nekik ez a példa, csillogott a szemük!

Összefoglalva, hálásak vagyunk Istennek, hogy vannak az Úrért égő, fiatal, hívő szolgálók. Fontos az itteni gyerekeknek, hogy lássanak ilyen példákat! Remélem, hogy itt is ad az Úr majd ilyen szolgálókat! Köszönjük a magvetést, bízunk az Úrban, hogy e magok egyszer ki fognak kelni!

Ja és a színdarab..., nagyon hatásos volt. A gyerekek olyannyira beleélték magukat, hogy amikor kimentek az előadók, az égre vetett álmélkodó és gyönyörködő tekintettel, akkor többen még fel is álltak, hátha ők is meglátják a Királyt...”

Új kurátorok bemutatkozása

A múlt év végén tisztújításra került sor a *Szentírás Szövetségben*. Két új kurátor már bemutatkozott az előző hírlevélben. Most a harmadik bemutatkozása következik.

Bakó Csaba

Tanulmányok, munkám: A pesti Közgázon végeztem 2004-ben, közgazdászként. Civil szervezetek fejlesztésével foglalkozom, stratégiaalkotás, forrásszerzés és más területeken segítek nekik eredményesebben, hatékonyabban működni, itthon és a környező országokban.

Egyházi háttér: A Gödöllői Református Egyházközség aktív tagja vagyok. Jelenleg a könyvasztalért vagyok felelős, imakört indítottam be, alkalmanként igei szolgálatot végzek gyülekezeti táborokban, korábban ifit vezettem és presbiter is voltam. A Golgota Gyülekezettel és a Rózsakerti Baptista Közösséggel is szorosabb kapcsolatomban van. A Harmat Kiadó kuratóriumának tagja vagyok. Az egyetemi évek alatt aktívan „mekdszezttem”, és még most is eljárok a téli táborokba.

Én és a Szentírás Szövetség: Első kapcsolódási pontom majd 15 évvel ezelőtt volt, Erzsébet (Komlói Erzsébet) tartott egy nagyon jó ifivezetőképző tanfolyamot. Később egy osztrák ifivezetőképző héten is részt vehettem az alapítvány révén. Az imalistámon régóta szerepel a szervezet. Mégis, meglepetésként ért a felkérés...

Imatémák: Sokféle szerepet vállalok egyházi téren. Ezért a kuratóriumi tagság elvállalásán sokat gondolkodtam: bele tudom-e tenni a megfelelő energiát. Szeretném kellő intenzitással és bölcsességgel végezni ezt a szolgálatot!

Kiadvány terveink

Lysa TerKeurst: Szétesve [munkacím]

Az elsősorban nőknek készült könyv és bibliaóra vázlat (DVD-vel kiegészítve) negatív érzelmi reakcióinkat segít feldolgozni Isten Igéjének fényében. Mert van amikor csak nyelünk, nyelünk, máskor pedig robbanunk – sok kárt okozva ezzel, gyakran pont azokban, akiket a legjobban szeretünk... Ugye ismerős? Mit tehetünk, hogy ne így legyen?

Tervezett megjelenés:

Könyv: 2016 húsvét

Munkafüzet + DVD 2016. szeptember

Könyvajánló

Tematikus óravázlatok női bibliaköröknek

Tartalmuk:

- Segítség az adott témához tartozó bibliai Igék közös tanulmányozásához, valamint a témához kapcsolódó problémák, kérdések megbeszéléséhez
- Kreatív ötletek, tippek kézműveskedéshez
- Gondolatébresztő, a témához kapcsolódó keresztyén műalkotások képei és elemzéseik

Eddig megjelent:

1. Együtt – közösségben,
2. Passió, Húsvét, Pünkösöd
3. Gyümölcsök
4. Karácsonyi öröm
5. Kezek
6. Megbocsátás

Legújabb szám: Örömforrásaink

A tartalomból:

- Élvezzük Isten jelenlétét!
- Örüljünk Isten gondoskodásának!
- A 23. zsoltár felfedezése érzékszerveink segítségével
- „Ladies Night – Ünnepség a Sherwoodi erdőben”
- Öröm bűntudat nélkül?
- Jelenet: Önbecsülés kezdőknek
- Kreatív konyha: Ugandai receptek
- Reggeli ima Afrikából

További információ honlapunkon: www.szentirasszovetseg.net.

Idén **december 4.-én és 5.-án** kerül megrendezésre a **Keresztyén Karácsonyi Könyvvásár** a Lónyay gimnáziumban. Az eseményen mi is ott leszünk, kiadványainkkal.

Kérjük, keresse standunkat!

A vásáron várható újdonságok:

- A tanítványság kérdései
- Női bibliakör anyag: Örömforrásaink
- Lélekrfrissítő 2016/1

A vásár ideje alatt minden termékünk árából 20% kedvezményt adunk!

Egyéb hírek, imatémák

• Még kapható az **Útjelző** és a **Lélekrfrissítő** legfrissebb száma: **2015 október - december!** Az **Útjelző** 14–18 év közötti fiataloknak, míg a **Lélekrfrissítő** nőknek szóló magyarázatos biblia-olvasó kalauz. Azoknak is ajánljuk, akik még nem olvassák rendszeresen a Bibliát, hisz ezeknek a füzeteknek a segítségével naponként meghallhatják Isten válaszát legfontosabb kérdéseikre.

• Imádkozzunk:

- Legújabb, nőknek szóló anyagunk kiadásának terveiért: *Lysa TerKreurst: Szétesve* (Könyv+munkafüzet+DVD)
- *A tanítványság kérdései* sorozat terjesztéséért
- *A Kereszt-kérdések* honlap kihasználtságáért
- A folyamatban lévő *Kereszt-kérdések* sorozat résztvevőieért
- A táborozó gyerekekért, hogy legyen folytatása az életükben annak, amit a táborokban megértettek.

Szentírás Szövetség

Irodánk és levelezési címünk
Tel/Fax:
E-mail:
Honlap:
Bankszámlaszám:

1091 Budapest, Kálvin tér 8.
 (06-1) 216-5115
 iroda@szentirasszovetseg.net
 www.szentirasszovetseg.net
 11742001-20058328